ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1990

Vyhlásené: 29.10.1990 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

442

OZNÁMENIE
Federálneho ministerstva zahraničných vecí

Federálne ministerstvo zahraničných vecí oznamuje, že 24. júna 1936 bol na 20. zasadaní generálnej konferencie Medzinárodnej organizácie práce prijatý Dohovor o každoročnej platenej dovolenke (č. 52). Ratifikáciu Dohovoru Československou republikou zapísal 12. júna 1950 generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce. Podľa svojho článku 11 Dohovor nadobudol pre Československú republiku platnosť 12. júnom 1951.

Český preklad Dohovoru sa vyhlasuje súčasne.[1])

Dohovor č. 52

Dohovor o každoročnej platenej dovolenke

Generálna konferencia Medzinárodnej organizácie práce, ktorú zvolala správna rada Medzinárodného úradu práce do Ženevy a ktorá sa tam zišla 4. júna 1936 na svojom dvadsiatom zasadaní,

rozhodnúc sa prijať niektoré návrhy týkajúce sa každoročnej platenej dovolenky, ktoré sú druhým bodom rokovacieho programu zasadania,

ustanovujúc, že tieto návrhy budú mať formu medzinárodného dohovoru,

prijíma 24. júnom 1936 tento Dohovor, ktorý bude označovaný ako Dohovor o každoročnej platenej dovolenke, 1936.

Článok 1

1. Tento Dohovor sa vzťahuje na všetky osoby zamestnané v týchto podnikoch a závodoch, či už verejných alebo súkromných:
   a) v podnikoch, v ktorých sú výrobky vyrábané, upravované, čistené, opravované, zdobené, dokončované, prispôsobované na predaj, rozbíjané alebo ničené alebo v ktorých sa látky podrobujú premene, včítane podnikov na stavbu lodí, ako aj podnikov na výrobu, premenu a vedenie elektriny alebo pohonné sily akéhokoľvek druhu;
   b) v podnikoch venujúcich sa výlučne alebo hlavne prácam na stavbe, prestavbe, údržbe, oprave, úprave alebo búraniu týchto diel: budov a stavieb, železníc, električiek, letísk, prístavov, lodeníc, prístavných hrádzí, ochranných diel proti pôsobeniu vodných prúdov a mora, kanálov, zariadení pre vnútrozemskú alebo námornú plavbu alebo pre letectvo, ciest, tunelov, mostov, viaduktov, kanalizácií, stôk, studní, zariadení pre zavodňovanie o odvodňovanie, telekomunikačných zariadení, zariadení pre výrobu a rozvod elektriny a plynu, potrubia, zariadení pre rozvod vody, ako aj v podnikoch venujúcich sa iným podobným prácam a prácam na príprave a na kladení základov, ktoré predchádzajú uvedeným prácam;
   c) v podnikoch pre dopravu osôb alebo tovaru po cestách alebo železniciach, po vnútrozemských vodách alebo vzduchom včítane nakladania s tovarom v prístavoch, na nábrežiach, v prístaviskách, v skladištiach alebo na letiskách;
   d) v baniach, lomoch a v iných podnikoch pre ťažbu nerastov zo zeme;
   e) v obchodných závodoch včítane pôšt a telekomunikačných služieb;
   f) v závodoch a správnych službách, v ktorých sa zamestnanci zaoberajú predovšetkým kancelárskou prácou;
   g) v tlačových podnikoch;
   h) v ústavoch, ktorých účelom je opatrovanie a nemocničné ošetrovanie chorých, neduživých, nemajetných a mentálne postihnutých;
   i) v hoteloch, hostincoch, penziónoch, kluboch, kaviarňach a iných zariadeniach verejného stravovania;
   j) v divadlách a zábavných podnikoch;
   k) v závodoch majúcich súčasne povahu obchodnú i priemyselnú, ktoré však nezodpovedajú plne žiadnej z predchádzajúcich skupín.
2. Príslušný úrad v každej krajine po prerokovaní s hlavnými zúčastnenými organizáciami zamestnávateľov a pracovníkov, ak také organizácie existujú, určí hranicu medzi podnikmi a

závodmi uvedenými v predchádzajúcom odseku a tými podnikmi a závodmi, na ktoré sa tento Dohovor nevzťahuje.

3. Príslušný úrad v každej krajine môže z pôsobnosti tohto Dohovoru vyňať:

   a) osoby zamestnané v podnikoch alebo závodoch, v ktorých sú zamestnaní len členovia zamestnávateľovej rodiny;

   b) osoby zamestnané vo verejných úradoch, ktorých služobné podmienky ich oprávňujú na každoročnú platenú dovolenku v dĺžke, ktorá sa rovná aspoň dĺžke dovolenky určenej týmto Dohovorom.

Článok 2

1. Každá osoba, na ktorú sa vzťahuje tento Dohovor, má po jednom roku nepretržitej služby nárok na každoročnú platenú dovolenku v rozsahu najmenej šiestich pracovných dní.
2. Osoby mladšie ako šestnásť rokov včítane učňov majú po jednom roku nepretržitej služby nárok na každoročnú platenú dovolenku v rozsahu najmenej dvanástich pracovných dní.
3. Do každoročnej platenej dovolenky sa nezapočítavajú:

   a) sviatky verejne uznané a sviatky podľa miestnej obyčaje;

   b) prerušenie práce pre chorobu.

4. Vnútroštátne zákonodarstvo môže výnimočne povoliť rozdelenie každoročnej platenej dovolenky, ale len pokiaľ ide o tú časť dovolenky, ktorá presahuje minimálnu výmeru podľa tohto článku.
5. Výmera každoročnej platenej dovolenky sa má zvyšovať s dĺžkou služby za podmienok určených vnútroštátnym zákonodarstvom.

Článok 3

Každá osoba, ktorá si vyberá dovolenku podľa článku 2 tohto Dohovoru, musí dostať po celú dobu tejto dovolenky:

a) buď obvyklú odmenu, ktorá sa určuje spôsobom, ktorý ustanovuje vnútroštátne zákonodarstvo, zvýšenú o peňažný ekvivalent naturálnej odmeny, ak sa táto poskytuje;

b) alebo odmenu určenú kolektívnou zmluvou.

Článok 4

Každá dohoda o vzdaní sa práva na každoročnú platenú dovolenku alebo o zrieknutí sa takej dovolenky je neplatná.

Článok 5

Vnútroštátne zákonodarstvo môže ustanoviť, že každá osoba, ktorá sa v priebehu každoročnej dovolenky zaoberá plateným zamestnaním, môže stratiť nárok na odmenu za dobu dovolenky.

Článok 6

Každá osoba, prepustená z dôvodu pripočítateľného zamestnávateľovi pred vyčerpaním dovolenky, ktorá jej patrí, musí za každý deň dovolenky, ktorý jej patrí podľa tohto Dohovoru, dostať odmenu ustanovenú v článku 3.

Článok 7

Aby sa uľahčilo účinné vykonávanie tohto Dohovoru, musí každý zamestnávateľ viesť záznam vo forme schválenej príslušným úradom naznačujúci:

a) deň, keď k nemu vstúpili do služby osoby, ktoré zamestnáva, a dĺžku každoročnej platenej dovolenky, na ktorú každá z nich má právo;

b) dni, keď si každá osoba vyberá každoročnú platenú dovolenku;

c) odmenu, ktorú každá osoba dostala za dobu svojej každoročnej platenej dovolenky.

Článok 8

Každý členský štát, ktorý ratifikuje tento Dohovor, zriadi sústavu sankcií, aby zabezpečil vykonávanie jeho ustanovení.

Článok 9

Nič v tomto Dohovoru sa nedotýka žiadneho zákona, žiadneho rozsudku, žiadnej zvyklosti ani žiadnej dohody medzi zamestnávateľmi a pracovníkmi zabezpečujúcimi priaznivejšie podmienky, ako sú podmienky ustanovené týmto Dohovorom.

Článok 10

Formálne ratifikácie tohto Dohovoru budú oznámené generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce a ním zapísané.

Článok 11

1. Tento Dohovor zaväzuje len členské štáty Medzinárodnej organizácie práce, ktorých ratifikáciu zapísal generálny riaditeľ.
2. Nadobudne účinnosť dvanásť mesiacov po tom, keď generálny riaditeľ zapíše ratifikácie dvoch členských štátov.
3. Pre každý ďalší členský štát tento Dohovor nadobudne účinnosť dvanásť mesiacov od dátumu, keď bola zapísaná jeho ratifikácia.

Článok 12

Len čo budú zapísané ratifikácie dvoch členských štátov Medzinárodnej organizácie práce, oznámi to generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce všetkým členským štátom Medzinárodnej organizácie práce. Takisto im oznámi zápis všetkých ratifikácií, ktoré mu členovia organizácie oznámia.

Článok 13

1. Každý členský štát, ktorý ratifikoval tento Dohovor, môže ho vypovedať po uplynutí desiatich rokov odo dňa, keď tento Dohovor po prvý raz nadobudol účinnosť, písomným oznámením generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce, ktorý ho zapíše. Výpoveď nadobudne účinnosť jeden rok po dni, keď bola zapísaná.
2. Každý členský štát, ktorý ratifikoval tento Dohovor a ktorý nepoužije právo ho vypovedať podľa tohto článku v priebehu roka nasledujúceho po uplynutí obdobia desiatich rokov, ako je uvedené v predchádzajúcom odseku, bude viazaný Dohovorom na ďalšie desaťročné obdobie, a potom ho bude možno vypovedať vždy po uplynutí desaťročného obdobia za podmienok uvedených v tomto článku.

Článok 14

Vždy, ak to bude považovať za nevyhnutné, správna rada Medzinárodného úradu práce predloží generálnej konferencii správu o vykonávaní tohto Dohovoru a preskúma, či treba dať na program rokovania generálnej konferencie otázku jeho úplnej alebo čiastočnej revízie.

Článok 15

1. Ak prijme generálna konferencia nový dohovor revidujúci úplne alebo čiastočne tento Dohovor a ak neustanoví nový dohovor inak:

   a) ratifikácia nového revidujúceho dohovoru členským štátom spôsobí ipso iure okamžitú výpoveď tohto Dohovoru bez ohľadu na ustanovenia uvedeného článku 13, a to s výhradou, že nový revidujúci dohovor nadobudne účinnosť;

   b) od doby, keď nový revidujúci dohovor nadobudne účinnosť, tento Dohovor prestane byť členským štátom otvorený na ratifikáciu.

2. Tento Dohovor však zostane v platnosti čo do formy a obsahu pre tie členské štáty, ktoré ho ratifikovali a ktoré neratifikovali revidujúci dohovor.

Článok 16

Anglické a francúzske znenia tohto Dohovoru majú rovnakú platnosť.

1) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.